

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : D. Sușchevici)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : A. Bostan, S. Iorgov, V. Cotorobai)

ÎNCHEIERE

9 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Zabrian Anatolie, reprezentat de avocatul Lilian Osoian,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Zabrian Anatolie împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a cauzei, încasarea despăgubirilor morale și materiale și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 februarie 2020 prin care s-a respins apelul declarat Zabrian Anatolie și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2019,

c o n s t a ț ă :

La 19 martie 2019, Zabrian Anatolie s-a adresat în instanță cu o chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției privind constatarea și recunoașterea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a cauzei și încasarea despăgubirilor morale și materiale și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a reiterat că, prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 28 mai 2010, s-a dispus încasarea sumei de la Crîsanov Iurii în beneficiul lui Zabrian Anatolie a sumei de 29 000 dolari SUA cu titlu de datorie și suma de 11096 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 4 mai 2011, hotărârea e devenit devenită și irevocabilă, ca urmare a fost eliberat titlu executoriu și s-a intentat procedura de executare cu aplicarea măsurilor de asigurare silită.

Hotărârea judecătorească nu a fost executată, iar măsurile întreprinse de executorul judecătoresc sunt ineficiente și se târăgănează executarea hotărârii judecătorești. Astfel, se aduc ingerințe drepturilor lui Zabrian Anatolie prevăzute de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Reclamantul a indicat că din cauză neexecutării hotărârii în favoarea sa, nu poate beneficia de bunurile sale și, astfel, dreptul său la protecția proprietății garantat de articolul 1 al Protocolului nr.1 la Convenție este încălcat. Consideră, i-au fost violate drepturile prevăzute de articolele 6 și 13 al Convenției Europene pentru Apărarea

Drepturilor și Libertăților Fundamentale și de Articolul 1 al Protocolului Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și anume, dreptul persoanei la judecarea cauzei într-un termen rezonabil.

Hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 28 mai 2010, irevocabilă devenind la 5 mai 2011, nu se execută deja mai bine de 7 ani, termen care este foarte mare, reieșind din faptul, că împreună cu familia întâmpină dificultăți financiare.

Prin încheierea protocolară a instanței de fond din 24 mai 2019, s-a dispus de a atrage în calitate de intervenient accesoriu executorul judecătoresc Bairac Ilie.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2019, acțiunea depusă de Zabrian Anatolie a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a conchis că, în acțiunile executorul judecătoresc nu persistă careva temeiuri de tergiversare a executării hotărârii judecătorești vizate, fiind întreprinse toate măsurile necesare privind executarea acesteia.

Instanța de fond a concluzionat că, pretențiile reclamantului privind constatarea încălcării dreptului de executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral sunt neîntemeiate, or tergiversarea examinării în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nu poate fi imputată pârâtului, ci exclusiv participanților la proces, care au manifestat un comportament pasiv.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 16 decembrie 2019 Zabrian Anatolie, reprezentant de avocatul Osoian Lilian a declarat apel solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2019 și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 6 februarie 2020 a fost respins apelul declarat de Zabrian Anatolie, reprezentant de avocatul Osoian Lilian și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2019.

La 28 mai 2020, Zabrian Anatolie, reprezentant de avocatul Osoian Lilian a declarat recurs solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 februarie 2020 și hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 15 noiembrie 2019, și emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

În motivare a invocat că, nu este cu de acord soluția instanței de apel. Instanțele investite cu judecarea fondului la examinarea cauzei au interpretat eronat normele de drept material aplicabile speței.

Instanțele de fond și apel nu s-au expus asupra faptului că, nici în procedura de executare și nici în dosarul civil nu este informație despre interpelarea CNAS-ului și reținerile din asigurările, indemnizațiile și altor pensii, venituri sociale, dacă debitorul dispune de astfel de surse

Informația de la MTIC Î.S. „Registrul” nu a parvenit în adresa executorului judecătoresc și nu au fost luate măsuri în privința obținerii informației.

Toate acțiunile executorului judecătoresc au fost întreprinse în intervale de 10-12 luni. De asemenea, a întreprins cîtea acțiuni formale și neînsemnate, iar intenția de a executa titlul executoriu nu a fost stabilită.

Toate acțiunile executorului judecătoresc s-au limitat la emiterea încheierii de intentare a procedurii de executare, interpelarea câtorva instituții cu privire la bunurile debitoarei și în același timp efectuarea câtorva citații ale debitorului la sediul executorului judecătoresc.

Recurentul a indicat că, instanța de fond nu a dat o apreciere și nu s-a expus, că intenția de rea-credință a părților contractante se dovedește și prin textul Acordului de

executare benevolă a dreptului de ipotecă și anume, pct. 10 din acest Acord.

Examinând cauza instanța de fond nu a ținut cont de constatările CEDO în cauza Romanenco vs Moldovei.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 6 februarie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit scrisorii de comunicare instanța de apel a expediat decizia motivată participanților la proces la 19 martie 2020, însă de la materialele dosarului lipsesc date referitoare la recepționarea deciziei.

Cererea de recurs a fost declarată la 28 mai 2020, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 14 iulie 2020 instanța de recurs a comunicat intimațiilor recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 17 iulie 2020, potrivit avizelor de recepție (f. d. 8-9 Vol. II).

Până la data examinării recursului, intimatul referință nu a depus.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma

probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Zabrian Anatolie, reprezentat de avocatul Lilian Osoian, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Zabrian Anatolie, reprezentat de avocatul Lilian Osoian.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru